

PER QUÈ PATIEM EL DIVENDRES A LA POR- XADA.

Per si als nois blancs els donava per cantar "el Virolai".(tan immaculats ells).

Per si els nois blaus es posaven a cantar "la Raspa".(tan poc delicats).

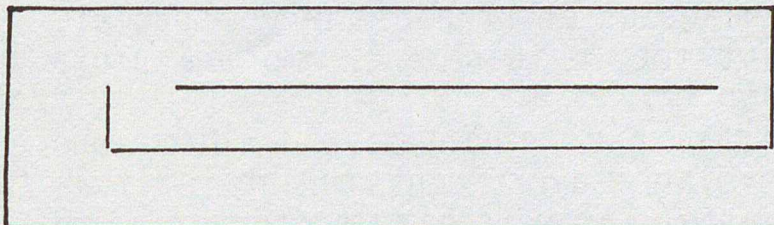
Per si es perdia cap bandera del balcó de l'Ajuntament.

Per si Sant Esteve volia tornar a participar, des del cel, a la festa, i ens ergegava una altra vegada unes quantes traques de llamps i trons, i ens regava el Pavlovsky.

Per si el fakir que va actuar al festival infantil ens feia desaparèixer la Pedra de l'Encant.

Per si els que van anar a l'arrossada no organitzessin una manifestació protestant per la "colada" de les autoritats municipals.

Per si els de l'Espanyol es creien que això dels Blancs i els Blaus anava per ells.

LA FESTA MAJOR DES DEL CARRER

Ens llevem amb els ossos rovellats per culpa d'una pluja, un pèl impertinent, que ens va fer impossible el poder veure l'actuació del TRICICLE; i amb els peus ben escaldats, després d'haver estat ballant tota la nit amb la música d'en Rocky Muntanyola.

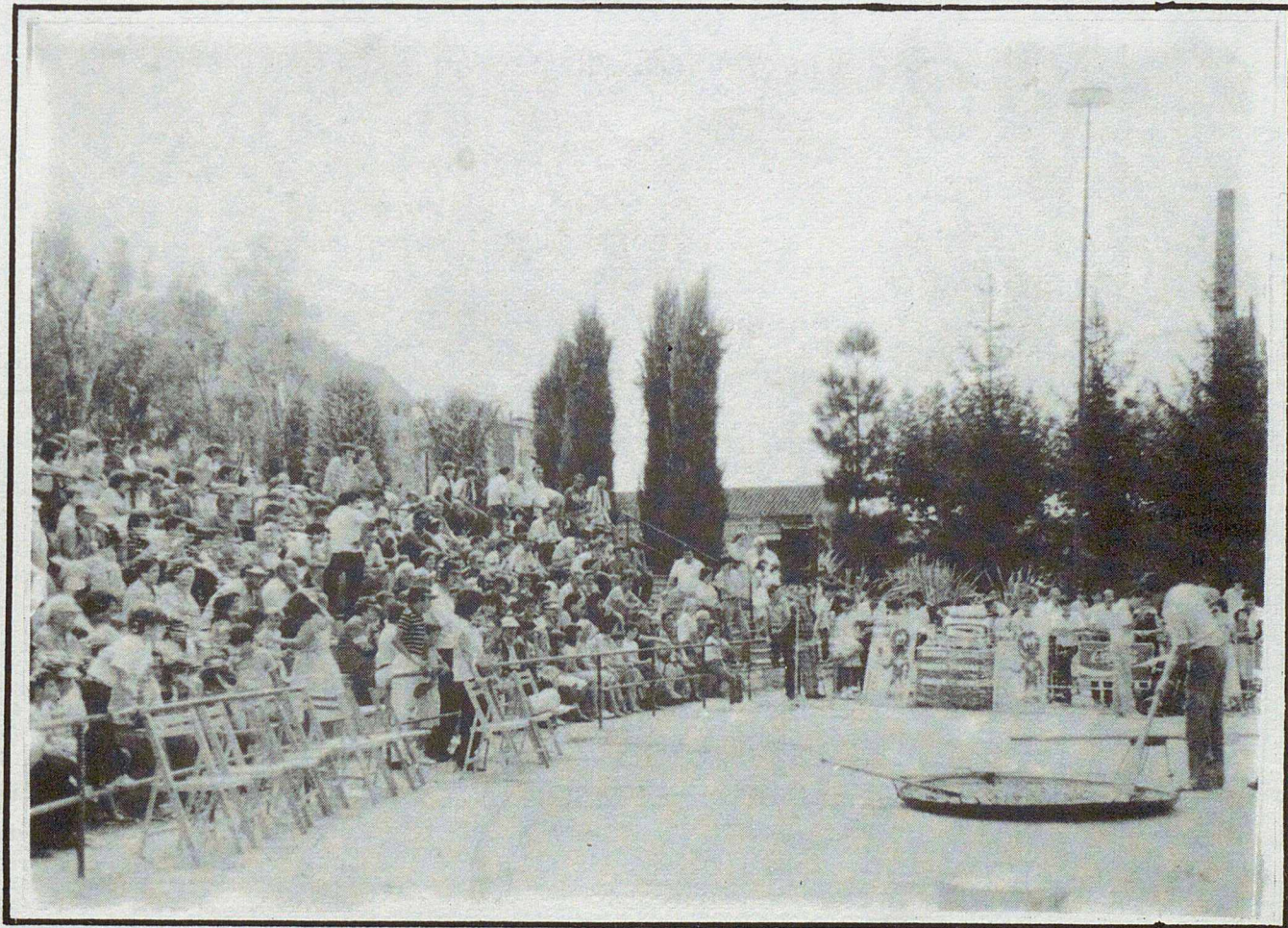
De totes maneres, ens llevem i anem cap a la Porxada d'on surt la cercavila dels Blancs. L'ambient no es massa eufòric, es veuen cares menjades per la son, criatures que les mames han llevat perquè anessin a passejar el color blanc pels carrers de Granollers, i comença la corrua cap a la Plaça del Lledoner, on ens mengem la xocolata desfeta, que per cert ha sortit una mica cremada.

Carrer Girona avall i ja som al parc, on comença a preparar-se la gran paella d'arròs. L'ambient està caldejant per la foguera i el baf de l'arròs, tothom està tranquil esperant menjar-se'n un bon plat.

Ja som a la Porxada un altre cop, per veure l'actuació del fakir Kirman, que concentra totes les mirades dels petits, grans, blancs, blaus.....

BLANCS, BLAUS, ON SOU?, Esteu enregollats? La Marxa ha decaigut? Potser les cames us fan figa? Però, què passa????? On són els crits de TOTUS BLAUS, i el BLANC ES NET.....?

El Jazz del vespre, i en Pavlovsky a la nit, ens revifen de cop i ens deixen els ànims al punt dolç per a poder cridar, fins a enrogallar-nos, en el PARTIT DE FUTBOL de la màxima rivalitat.

Vista parcial de l'arrossada celebrada, com podreu veure, amb gran èxit.- Dissortadament no hem pogut retratar les autoritats quan els eren servits els plats a taula.